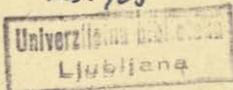

72. / 1. 97

101

Ms. 703

Neleceujeni gospod
Govekar!

Porabila sem vam radujič
pisati o dveh rečih.

1. Vaša povest je popolnoma proo-
logična, Tone piše ves čas Ciril.
Ciril je v vaj povesti. Franjčič;
Tone se pa umrta. Naj bo pa
veliki Ciril ali Tone — to je vaj,
ne more tako ali tako je pač to,
kaj? — Druga stvarilka, upam,
da bode izzevitua in da
se ne bodo spodtkali; —

2. ^{Ter. sp. isto} Cirilo — dolgo — pejala sem od
nekol in Štajerskega, ali bi Vi
bilijem; ko bi to uporabila v 3. št.?

Ljubezni g. Gostl mi je pisal
jako ljubezno dolgo pismo
in on je edini, ki mi je rekel,
da nimate prav, ako pristopite
k Verodu. Pisal mi je
da Vas odraileto ne veseli in
da bi V. bili morda nesrečnejši
od parjantov rabe, da je boljše,
ako stopite k listu.

No, jaz kakor rečem, privoščim
Vasj stiski skoro srečo, rabe
pa le stonite kakor vam velja
sreč - težko je podliniti ragnje
glasove, to izkušam sama.

Kjer koli so bodi, rabilim vam
vso moč sreče!

Noroj sem urečila spise za 2. št.
Kakšno razčlenitv glasov mi je dala
o prvi najslabši od mojih ragnjatij
Vidica. Pa je prestron, se moč

strojni od Vas. Da Gostl ste me
in Bog se kake nov in fin to
ne morda tudi Gostl sam, a da
je primeren se Slovence to moč
vedeti tudi poredni Vidici. Nikar
pa ste mi - protestiram me
vse svoj glas! In te rešite! Prav
vesela sem jih vesda. - -

Krajško Vas je puščalo popolnoma,
na Dunaji ste mi pisali čisto,
no saj vam ne zamerin, tam
ste blizo upi očitati isti krak
nesmisel! - istega greha ne moreta
dihati dva, kaj? Vasji željbeni,
ste in sreči ne rabite vendar
prijetljiv in Slovence!

Ljube pozdrave vam pošlji

in Jona

Marija

12. I. 97